

Til § 11.

Da Snekastningen gaar over til at blive et kommunalt Anliggende, findes det bedst stemmende med denne Ordning at lade Sogneraadene under Stadsfæstelse af Amtet udnævne Snekogderne. Endelig foreslaar man, da Snekogedbestillingen er et mere byrdefuldt Hverv end andre kommunale Bestillinger, og da det særlig vilde falde haardt paa mindre Bemidlede, naar de uden Vederlag skulde udføre dette Hverv, at Snekogedarbejdet regnes lige med andet Snekastningsarbejde, og at Snekogderne for de Dage, de maa fungere som jaadanne ud over de dem regulativmæssig paalagte Snekastningsdage, erholde Betaling. Og endelig findes det hensigtsmæssigt, at Sogneraadene faae Ret til at bemyndige Snekogderne til, mød at det regnes som ydet Snekastningsarbejde, at paalægge Snekastningspligtige at besørge Tilfigelser til Snekastning.

Til § 13.

Minimumsbøden for Udeblivelse eller for at sende en uarbejdsdygtig Person menes ikke at burde være over 1 Kr., da Vedkommende desuden maa erstatte Kommunen Udgifterne til Tilveiebringelse af leiet Mandskab.

Til § 17.

Udvalget finder det upraktisk i Loven at fastsætte Regler for Snekastningens Udførelse. Forholdene ere i den Henseende saa forskellige i de forskellige Egne af Landet, saa de Bestemmelser, der kunne være heldige det ene Sted, kunne være uheldige det andet. Man finder det rigtigere at overlade Amtsråadene efter Forhandling med Sogneraadene at fastsætte det Nærmere herom.

Til § 18.

Da det mange Steder kan vides paa Forhaand, hvor Sneen vil samle sig, foreslaar man Amtsråadene bemyndigede til, hvor Forholdene gjøre Saadant ønskeligt, at paahyde midlertidige Veie udlagte allerede i Novbr. Maaned. Og finder man, at de Udgifter, der foranlediges ved midlertidige Veie langs Land-

veiene, bør udredes af Amtrepartitionsfonden. I Mangel af mindelig Overenskomst foreslaas Erstatningen til Bodseierne fastsat af de ifølge Lov om Mark- og Veifred af 25de Marts 1872 § 13 udnævnte Burderingsmænd. Endelig finder man, at de i Anledning af Postens Fremførelse m. m. foranledigede særlige Udgifter bør udredes af Postvæsenet, da Lov af 30te Decbr. 1858 § 1 udviser, at disse Udgifter under visse Forudsætninger hidtil ere blevne udredede paa denne Maade.

Til § 20.

Udvalget anser det for heldigst at fastsaa i Loven, at Politimestrene ved Tilsynet med Snekastningens Udførelse kunne benytte sig af Snekogdernes Medhjælp, for at det kan staa klart, at Snekogderne ikke ved denne Lov fritages for den dem i saa Henseende nu paahvilende Forpligtelse.

I Genhold til Ovenstaaende stilles følgende

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) Begyndelsen af 2det Stykke „Fritagelse for denne Forpligtelse kan“, affattes saaledes: „Efter Forslag fra Kommunebestyrelsen kan Fritagelse for denne Forpligtelse“.

2) I 2det Stykke, 3die Linie udgaar Tallet „1“, og indstyttes i Stedet: „høist 3“.

3) 3die Stykke udgaar, og i Stedet indstyttes følgende:

„De Snekogkommuner, der ved ene at overtage Snekastningen paa Landeveistrækninger, hvor efter de hidtil gjældende Regler Beboere af andre Kommuner have deltaget i Arbejdet, faae en væsentlig Forøgelse af deres Snekastningsarbejde, erholde et i Forhold til den forøgede Byrde af Amtsrådet efter Forhandling med Sogneraadet for et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen fastsat passende aarligt Tilskud af Amtrepartitions-